

holdene gjøre det ønsket, at den Person Navn, der har modtaget Understøttelsen, ei nævnes. Revisionens Udsættelser blive tillige med Besvarelser, Vedtegninger og Decisioner at udlægge til Menighedens Eftersyn i Forbindelse med næste Aars Regnskab.

§ 33.

Provstiraadet bestaaer af Provsten og to Eldste, der vælges paa otte Aar af alle Provstiets Menighedsraad. Af hvert Menighedsraad afgives kun een Stemmeseddel med Navnene paa tvende Eldste. For at Valget kan være gyldigt udfordres, at mere end Halvdelen af de afgivne Stemmer falder paa de samme Personer. Derfor dette ikke er Tilfældet med det første Valg, finder Omvalg Sted, og derfor heller ikke dette opfylder den stillede Betingelse, da stemmes der tredje Gang kun paa de fire Medlemmer, der ved Omvalget have faaet de fleste Stemmer. I Tilfælde af Stemmelighed gjør Lodtrækning Udslaget. Hvis den ene af dem, der skulle vælges, allerede ved det første Valg har mere end Halvdelen af de afgivne Stemmer, da finder Omvalg selvfølgelig kun Sted med Hensyn til det andet Medlem af Provstiraadet, og forsaavidt der for hans Vedkommende skal stemmes tredje Gang, da stemmes der kun paa de Medlemmer, der ved Omvalget have faaet de fleste Stemmer. Underretning om Udsagnet af Afstemningen sendes uopholdelig til Provsten, der første Gang i Forening med tvende af Biskoppen dertil beskiftede Mænd, men fremtidig i Forbindelse med de to andre Medlemmer af Provstiraadet — opgjør hvem der i Henhold til de stedfundne Valg have faaet de fleste Stemmer og saaledes ere valgte til Medlemmer af Provstiraadet. Ingen kan undslaae sig for at modtage det paa ham faldne Valg. Provsten afgjør ligeledes i Forbindelse med de af Biskoppen dertil beskiftede Mænd de Spørgsmaal, som det i Henhold til § 9 tilkommer Provstiraadene at afgjøre naar de ere dannede.

Motiverne til foranstaaende Lovudkast ere saalydende:

For at bidrage til Indfrielse af det ved Grundlovens § 80 givne Løfte, har Ministeriet

fundet rettest iaar at indskrænke sig til at forelægge et Lovudkast, der gaaer ud paa at give Menighedsraadene et lovbestemt Grundlag og udvide deres Virksomhed.

Til § 1.

Hvor man er tilfreds med et Menighedsraad, oprettet i Overensstemmelse med Ministeriets Circulaire af 24de Septbr. 1856, skjønes der ikke at være nogen Anledning for Lovgivningsmagten til at skrive ind og mod det stedlige Onske paatvinge et saadant Menighedsraad en anden Skikkelse. Paa den anden Side maa det ansees nødvendigt, at Menighedsraadet, for at faae de lovbestemte Rettigheder, indrettes overensstemmende med Lovens Forskrifter.

Til §§ 2 og 3.

Det synes at være en nødvendig Betingelse for, at et Menighedsraad kan faae den rette Indgang, navnlig saalange Institutionen er ny, at Præsten puffer Dpretelsen af et saadant Raad, og at der derhos i selve Menigheden er en Stemning for det. For at imidlertid ikke en eller anden sær Anskuelse hos Præsten eller Biskoppen skulde faae blivende Indflydelse, er der truffet den Bestemmelse, at Sagen efter to Aars Forløb kan blive afgjort ved ministeriel Resolution.

Til § 4.

Efter Præstens hele Stilling til Menighedsraadet er det naturligt, at han i Følge sin Embedsstilling indtræder i Menighedsraadet. Forsaavidt man kunde frygte for, at Forholdet mellem Præst og Eldste kunde forrykkes herved, hvor der er ansat flere Præster ved samme Menighed, da vil der kunne raades Bod herpaa ved at forsøge de Eldstes Tal.

Til § 5.

Selv hvor flere Sogne ere sammensmeltede til eet Pastorat og til een Commune, vedbliver dog den gamle Sogne-Inddeling at udøve en saa stor Indflydelse paa Samlivet, at man har anset det for rettest at opstille det som en almindelig Regel, at Menighedsraadene skulle oprettes sogneviis, idet man dog, hvor særlige Forhold tale derfor, har ladet Afgangen staae aaben til forskjellige Afgivelser.